

[Indenrigsministeren]

foranstaltninger til forbedring af forholdene, vil efter sundhedsstyrelsens opfattelse være egnede til at sikre en tilfredsstillende sygepleje på kommunehospitalets ortopæd-kirurgiske afdeling samt at hindre gentagelser i fremtiden af de kritisable forhold.«

Indenrigsministeriet kan herefter henholde sig til sundhedsstyrelsens udtalelse i sagen, herunder den skarpe kritik af plejepersonalets holdning og omgangstone over for patienterne og sundhedsstyrelsens tilslutning til de påtænkte og allerede iværksatte foranstaltninger for at bedre forholdene og fremtidig sikre en tilfredsstillende sygepleje på det pågældende afsnit.

Det kan yderligere oplyses, at sundhedsstyrelsen følger sagen, herunder tager stilling til, om de foranstaltninger, der foreslås, er tilstrækkelige.

Ad spm. nr. S 1527

Spørgsmålet, der sammen med begrundelsen og den foreløbige besvarelse er optrykt i Folketingstidende foran sp. 13342, var sålydende:

Til indenrigsministeren (9/8 1983) af:

Tinning (VS):

»Finder ministeren, at det er i overensstemmelse med offentlighedsbestemmelserne i gældende tjenestemandsløvs og tjenestemandregulativ, at kommuner anvender private konsulentfirmaer ved tjenestemandssansættelser?«

Begrundelse

Eksemplerne er mange og kan bl.a. hentes fra Esbjerg, Korsør, Tornved og Århus kommuner. I sorteringen af den kommende kommunale arbejdskraft gøres der brug af grafologisk ekspertise, halvtimestests med besvarelse af 165 spørgsmål og meget andet godt.

Dette arbejde varetages af forskellige private konsulentfirmaer, og ansøgerne til de kommunale stillinger loves fuld diskretion for deltagelse i de forskellige tests.

Dette løfte er i klar modstrid med offentlighedsbestemmelserne i gældende tjenestemandsløvs og tjenestemandregulativ, hvor det er slået fast, at ansøgerne har ret til at få oplyst navnene på de øvrige ansøgere. I Kommunernes Landsforenings tjeneste-

mandsregulativ af september 1970 hedder det f.eks. i § 5, stk. 3:

»Efter anmodning meddeles der ansøgere og organisationer, hvis medlemmer er naturlige ansøgere til stillingen, oplysning om ansøgerens navne.«

Den beskrevne modstrid ordnes i praksis ved forskellige fikse anordninger:

En mulighed er, at alle ansøgere underkastes de omtalte tests, hvorefter det overvældende flertal får besked på, at de er uden chancer og altså lige så godt kan trække ansøgningen tilbage inden en bestemt dato. Denne dag laves en ny – forkortet – ansøgerliste, som kommunalbestyrelsen kan udlevere, hvis nogen skulle spørge.

En anden mulighed er, at alle ansøgere bliver anmodet om at meddele, om de oprettholder ansøgningen, også efter at konsulentfirmaets tests er afsluttet.

En tredje mulighed er, at ansøgerne fra starten bliver bedt om at stile ansøgningen til det private konsulentfirma. Når ansøgningen ikke er stilet til den pågældende kommune, hævdes det, at der rent formelt slet ikke foreligger en ansøgning.

Der eksisterer givetvis flere fif og flere mulige kombinationer af dem. Der er dog et fuldt tilstrækkeligt grundlag for at få opklaret, om ministeren kender problemet, og om ministeren i givet fald vil gribe ind over for kommunernes anvendelse af private konsulentfirmaer ved tjenestemandssansættelser, en indgriben, der er god brug for.

Supplerende besvarelse (21/9 83):

Indenrigsministeren (Britta Schall Holberg):

Den 16. august 1983 meddelte jeg, at indenrigsministeriet havde bedt finansministeriet og kommunernes lønningsnævn om en udtalelse vedrørende det stillede spørgsmål, og at jeg ville vende tilbage til sagen, når svarene forelå.

Finansministeriet har i skrivelse af 1. september 1983 oplyst, at der inden for det offentlige ikke forefindes generelt gældende regler om opslag af stillinger omfattende samtlige personalegrupper i såvel den statslige som kommunale regie.

For tjenestemænd i staten er regler om opslag fastsat i tjenestemandsløvens § 5 samt i den i henhold til denne bestemmelse udstedte bekendtgørelse om opslag, hvori er